

وانه ۸۸: عیسا دیته وه!

ناشکرکردنی عیسا مه سیح ۱۹-۲۲

نمړو گه یشتینه وانه هه شتاوه شته مین له دیراسه تی به پپی کاتی پوودانمان بۆ وشه ی خودا. وه ک بینیمان، بۆ زیاتر له چن سهد سالیك، پوخی خودا هانی زیاتر له سی پیغه مبه ر دا به شی یه که می نووسراوه پیروزه کان بنوسن، ئه ویش ته ورات و زه بووره کان و په رتوکه کانی پیغه مبه رانه. به شی یه که می په رتوکی خودا پیی دوتری په یمانی یه که م. له و به شه هه مو پیغه مبه ران هاو به ش بوون له یه که په یام، په یمانیان راگه یاند که خودا پیروز و راستودروسته و بویه دادوه ری هه مو گونا هیک بکات. به لام، خودا هه روه ها پره له به زه بی و نایه وی نه وه کانی ئادم له ناو بچن له گونا هه کانیا نندا. بویه بینیمان چوون خودا و له سه ر زاری پیغه مبه رانی، به لینی دا پزگاری ده ریک بنیری، مه سیح پیروز، ئه وه ی وا له پاکیزه یه که له دایک ده بیته و ژیانیکی پیروز ده ژری و پاشان خوینی خوئی ده ریژی له سه ر خاچیک بۆ ئه وه ی سزای گونا هه کانی نه وه کانی ئادم بداته وه. هه مو پیغه مبه رانی په یمانی کون دهر باره ی ئم مه سیح یان نووسی ئه وه ی ده بوا یه به اتایه.

له به شی دووه می نووسراوه پیروزه کان، په یمانی نوی، په رتوکی ئینجیل، بینیمان که ئه و کاته ی خودا پلانی بوی دانا بوو هات، مه سیحی نارد، پزگاری ده ری جیهان، هه روه ک چوون به لینی دابو له سه ر زاری پیغه مبه رانی. مه سیح عیسا ی ناسیره بوو - تاکه که سی ته واکه و له سه ر ژیاندا بیته. عیسا پر بوو له هیزی خودا، له بهر ئه وه ی خوئی خودی وشه ی خودا بوو له جه سته ی مرؤقیکا. خودا دهر باره ی ئه و رایگه یاند، (ئمه کوری خؤشه ووستمه، ئه وه ی پیی دلشادم!) (مه تا ۳: ۱۸) به لام، مرؤقه کان ئه و که سه پیروزه یان کوشت به له خاچ دانی. به لام خودا هه لیسانده وه بۆ ژیان له پوژی سییه مدا. له پاش ئه وه ی عیسا بینرا له لایه ن که سانیکی زوره وه، خودا به رزی کرده وه بۆ به رزترین شوین له ئاسمان. به لام چیرۆکه که له وی کۆتایی نیات.

چیرۆکی سه رنج راکیشی خودا بۆ پزگارکردن ده ست پیک و کۆتای هه یه، ئم جیهانه خراپه کاره هیشتا بۆ جاری کۆتایی عیسا نه بینیه! وشه ی خودا پیمان ده لیت که په روه ردگار عیسا جاریکی تر دیته وه بۆ ئه وه ی شه یبتان و فریشته خراپه کانی فری بداته ناو ناگر و نه وه کانی ئادم دادوه ری بکات له پوژی دوی و ئم جیهانه کونه دووباره دروست بکاته وه. وانه ی ئه مرؤمان به ناوی (عیسا دیته وه) یه.

له دوا یه مین پارچه ی په یمانی نوی ده خوینی وه، له و په رتوکه ی پیی دوتری ناشکرکردنی عیسا مه سیح. ناشکرکردنی عیسا مه سیح په رتوکیکی بنجینه بی و به هیزه، له بهر ئه وه ی رایده گه ینی چی روو ده دات له کۆتایی روژگارا کاتی ئم جیهانه ی ئیستامان کۆتایی پی دیت. په رتوکی ناشکرکردنی عیسا مه سیح بیست و دوو به شی هه یه، چن به شیک بانگه واز ده کات که و باوه پداران سه رکه و تنیکی شکودارانه به ده ست دینن. به لام بۆ ئه وانه ی باوه ر ناهینن، ئم به شانیه ی تو قان دنی مه زنی تیدایه، له بهر ئه وه ی په رتوکی ناشکرکردنی عیسا مه سیح ناشکرای ده کات ئه گه ر تو عیسا مه سیح رهت بکه یته وه وه ک پزگاری ده رت، ئه و له کۆتایییدا ده بیته دادوه رت! ئه گه ر به رخی خودا قبول نه که ی، ئه و پوو به پوی شیری خودا ده بیه وه، له بهر ئه وه ی په روه ردگار عیسا، ئه وه ی وه ک به رخی قوربانی مرد تا کو گونا لابیات، ده گه ریته وه وه ک شیریکی بالاده ست بۆ ئه وه ی دادوه ری بکات! نووسراوه پیروزه کان باس له وه ده کات کاتی ده فهرموئی: له کاتی ناشکرکردنی عیسا خودا وه ند له ئاسمان له گه ل فریشته کانی توانا که ی له ناگر یکی گړدار. ^۸ سزای ئه وانه ده دات که خودا ناسن و گوپرایه لی ئینجیلی عیسا خودا وه ند مان نابن! (۲ ته سالونیکی ۱: ۷، ۸)

ئیستاش با به وریاییه وه بخوینن له و پارچه وه رگیراوه له په رتوکی ناشکرکردنی عیسا مه سیح. له پاش ئه وه ی په روه ردگار عیسا گه رایه وه ئاسمان، فریشته که ی نارد بۆ یو حه نای نیردراو، بۆ ئه وه ی ئه و پوودا وانه ی له کۆتایی روژگارا روو ده دن بۆ ناشکرا بکات.

له به‌شی یه‌که‌م، یۆحه‌نا نووسی: **(ناشکراکردنی عیسا‌ی مه‌سیح ۱)** ^۱ ناشکراکردنی عیسا‌ی مه‌سیح که خودا پی‌داوه، تا‌کو ئەو شتانه‌ی ده‌بی‌ت زوو ږووبده‌ن به به‌نده‌کانی پیشان بدات و ده‌ریخست که به فریشته‌که‌ی خۆی بۆ یۆحه‌نای به‌نده‌ی خۆی نارد، ^۲ ئەوه‌ی شایه‌تی دا بۆ وشه‌ی خودا و بۆ شایه‌تی عیسا‌ی مه‌سیح - هه‌رچیبه‌کی بینی. ^۳ خۆزگه ده‌خواری بوه‌ی وته‌کانی ئەم پېشبینیه‌ ده‌خوینیته‌وه و ئەوانه‌ی ده‌بیست، ئەوه‌ی تیای دا نووسراوه ده‌یاریزن، چونکه کاته‌که نزیکه. ^۴ یۆحه‌نا، بۆ حه‌وت کلێسا‌که‌ی ئاسیا: نیعمه‌ت و ناشتی بۆ ئیوه، له‌وه‌ی هه‌یه و هه‌بووه و دیت و له‌و حه‌وت ږۆحه‌ی له‌به‌رده‌م ته‌خته‌که‌ی دانه... بۆ ئەوه‌ی ئیمه‌ی خۆش ده‌وی و به‌ خوینی خۆی ئازادی کردین له‌ گونا‌هه‌کانمان و ^۵ ئیمه‌ی کرده‌ شانشین و کاهین بۆ خودای باوکی - شکۆ و توانای تاهه‌تایی بۆ ئەوه! ئامین. ^۶ ئەوه‌تا له‌گه‌ل هه‌وردا دیت و هه‌موو چاویک ده‌بیست، ئەوانه‌ش که ڤمیان لێ داوه، هه‌موو خیله‌کانی زه‌ویش شیوه‌نی بۆ ده‌گێرن. به‌لێ، ئامین. ^۷ خوداوه‌ند، خودا ده‌فهرمووی: (من ئەلف و یم، ئەوه‌ی هه‌یه و هه‌بووه و دیت، هه‌ره به‌ توانایه.)

له به‌شی تۆزده‌هه‌م، یۆحه‌نا نووسیویه‌تی: **(ناشکراکردنی عیسا‌ی مه‌سیح ۱۹)** ^۱ پاش ئەمه گویم له‌ ده‌نگیک بوو وه‌ک حه‌شاماتیکی گه‌وره له‌ ئاسمان ده‌یوت: (هه‌لېلویا! ږزگاری و شکۆ و هیز بۆ خودامانه، ^۲ چونکه حوکمه‌کانی پاست و دادپه‌روه‌رن... پاشان گویم له‌ ده‌نگیک بوو وه‌ک ده‌نگی حه‌شاماتیکی و وه‌ک خوره‌ی ئاویکی زۆر و وه‌ک ده‌نگی هه‌وره‌تریشه‌ی به‌هیز بوو، ده‌یوت: (هه‌لېلویا! خودای په‌روه‌ردگارمان هه‌ره به‌ توانایه، حوکمرا‌نی کرد. (شانشینی جیهان بووه شانشینی خوداوه‌ندمان و مه‌سیحه‌که‌ی، ئەویش تاهه‌تایه فه‌رمانه‌ی ده‌کات! **(ناشکراکردنی عیسا‌ی مه‌سیح ۱۱: ۱۵)**)

^{۱۱} پاشان ئاسمانم به‌ کراوه‌یی بینی، ئەسپکی سپیم بینی و سواره‌که‌ی به‌ (دلسۆز) و (پاستگۆ) ناوده‌برا. به‌ دادپه‌روه‌ری حوکم ده‌دات و ده‌جه‌نگیت. ^{۱۲} چاوه‌کانی وه‌ک گری ئاگر و ابوون و ژماره‌به‌کی زۆر تاجی به‌ سه‌ره‌وه‌بوو، ناویکی نووسراوی هه‌یه، خۆی نه‌بی‌ت که‌س نایزانی‌ت. ^{۱۳} که‌وايه‌کی له‌ خوین هه‌لکیشراوی له‌به‌ر بوو، ئەو ناوه‌ی پی‌ بانگ ده‌کری (وشه‌ی خودا). ^{۱۴} سه‌ربازیش له‌ ئاسمان دا به‌ سواری ئەسپی سپی شوینی ده‌که‌وتن و که‌تانی سپی پاکیان له‌به‌ردا بوو. ^{۱۵} له‌ ده‌میه‌وه شمشیرکی تیژ ده‌رده‌چوو، تا‌کو پی‌ له‌ نه‌ته‌وه‌کان بدات. (به‌ گۆپا‌لیکی ئاسنین شوانه‌تیان ده‌کات.) {گوشه‌ری شه‌رابی تووره‌ی هه‌لچووی خودای هه‌ره به‌ توانا ده‌گوشیت. ^{۱۶} ناویکی هه‌یه له‌سه‌ر که‌وا و پانی نووسراوه: (پاشای پاشایان و گه‌وره‌ی گه‌وره‌یان.)

(ناشکراکردنی عیسا‌ی مه‌سیح ۲۰) ^۱ فریشته‌یه‌کم بینی له‌ ئاسمانه‌وه داده‌به‌زی و کلیلی بیری بی‌نی پی‌بوو، زنجیرکی گه‌وره‌شی به‌ده‌سته‌وه بوو. ^۲ ئەژده‌ها‌که‌ی ده‌ستگیر کرد، ماره‌ دێرینه‌که‌ که‌ ئیلیس و شه‌یتانه، هه‌زار سال به‌ستییه‌وه. ^۳ فری‌دایه‌ بیری بی‌بن و ده‌رگای له‌سه‌ر داخست و مۆریکی لێدا، تا‌کو ئیتر نه‌ته‌وه‌کان چه‌واشه‌ نه‌کات، تا‌کو هه‌زار ساله‌که‌ ته‌واو ده‌بی‌ت. پاش ئەمه ده‌بی‌ت بۆ ماوه‌یه‌کی که‌م ئازاد بکری‌ت. ^۴ چه‌ند ته‌ختیکم بینی و ئەوانه‌ی له‌سه‌ری دانیشن ده‌سه‌لاتی حوکمدانیان درایی. هه‌روه‌ها گیانی ئەوانه‌م بینی که‌ له‌به‌ر شایه‌تی عیسا و له‌به‌ر وشه‌ی خودا سه‌رپه‌ر ابوون... جا زیندوو بوونه‌وه و هه‌زار سال له‌گه‌ل مه‌سیح دا حوکمرا‌نیان کرد.

^۷ کاتی هه‌زار ساله‌که‌ ته‌واو ده‌بی‌ت شه‌یتان له‌ به‌ندیخانه ئازاد ده‌کری‌ت. ^۸ ده‌رده‌چیت تا‌کو نه‌ته‌وه‌کانی چوارگۆشه‌ی زه‌وی چه‌واشه‌ بکات... تا‌کو بۆ جه‌نگ کۆیان بکاته‌وه، ئەوانه‌ی ژماره‌یان وه‌ک لمی ده‌ریاهه. ^۹ سه‌رکه‌وته‌ سه‌ر پانتایی زه‌وی، ئۆردوگای پی‌رۆز کراوان، شاره‌ خۆشه‌ویسته‌که‌یان گه‌مارۆ دا، جا ئاگریک له‌ ئاسمانه‌وه هاته‌ خواره‌وه و خواریانی. ^{۱۰} ئەو ئیلیسه‌ی چه‌واشه‌ی ده‌کردن فری‌درايه‌ ده‌ریاچه‌ی ئاگر و گوگرد، که‌ ڤنده‌که‌ و پی‌غه‌مبه‌ره درۆزنه‌که‌ی لێیه. شه‌و و ږۆز تاهه‌تایه ئازار ده‌درین.

^{۱۱} پاشان ته‌ختیکم بینی و ئەوه‌ی سپیم بینی و ئەوه‌ی له‌سه‌ری دانیشبوو. ئاسمان و زه‌وی له‌به‌ر ږووی هه‌لاتبوون، هیچ شوینیان نه‌دۆزرایه‌وه. ^{۱۲} مردووه‌کانم بینی به‌ گه‌وره و بچووه‌که‌وه له‌به‌رده‌م ته‌خته‌که‌ ڤاوه‌ستا بوون و په‌رتووکه‌کان کرانه‌وه. په‌رتووکیکی دیکه‌ش که‌ په‌رتووکی ژیانه کرابۆوه. مردووه‌کان به‌گوپه‌ری کرده‌وه‌کانیان به‌وه‌ی له‌ په‌رتووکه‌کان نووسراوه حوکم دران. ^{۱۳} ده‌ریاش

مردووه کانی ناوځوی پاده ست کرد، ههروهه مردن و جیهانی مردووان مردووه کانی ځویان دایه ده ست و هه ریه که و به گوږه ی کردهوه کانی حوکم درا. ^{۱۴} مردن و جیهانی مردووان فرېدرانه ده ریچه ی ناگره که وه. ^{۱۵} هم ده ریچه ی ناگره مردنی دووه مه. ^{۱۶} هر که سیک ناوی له پرتووکي ژيان دا نه دوزرایه وه نووسراییت، فرېدرایه ده ریچه ی ناگره که.

(ناشکرکردنی عیسا مه سیح ۲۱) ^۱ پاشان ناسمانیکي نوئی و زهوییه کی نویم بینی، چونکه ناسمانی یه که م و زهوی یه که م به سه رچوون، ئیتر ده ریاش نه ما... ^۲ گویم له ده نگیکی گه وه بوو له ته خته که وه فهرمووی: (ته وه تا نشینگی خدا له گه ل خه لک، ته ویش له گه لیان نیشه جی ده بیټ. ته وایش ده بنه گه لی ته، خدا ځوی له گه لیان دایه و ده بیټه خودایان. ^۳ ته ویش هه موو فرمیسیکیکی چاویان ده سرپته وه، ئیتر مردن ناییت، شیوه ن و هاوار و نازار نامینن، چونکه شته کانی پیشو به سه رچوون.) ^۴ دانیشته ووی سر ته خته که فهرمووی: (ته وه تا هه موو شتیکی نوئی ده که مه وه.) ههروهه ده فهرمووی: (بنووسه، چونکه هم وتانه متماندار و راستن.) ^۵ پاشان پی فهرمووم: (ته واهاته دی. من تلف و بییم، سه رها و کوټاییم. له کانی ناوی ژيان به ځوړای ده ده مه تینوو. ^۶ ته وه ی سه ربکه ویت ته وانه ی به میرات بو ده مینیته وه، ده بمه خودای و ته ویش ده بیټه کوړم. ^۷ به لام ترسنوکه کان و بی باوه پان و قیزه وه نان، بکوژان و داوینپيسان و جادووگه ران، بت په رستان و هه موو دروژان، به شیان له ده ریچه ی به ناگر و گوگرد داگیرساوه که مردنی دووه مه.)

(ناشکرکردنی عیسا مه سیح ۲۲) ^۱ پاشان فریشته که پروباری ناوی ژيانی پیشاندام، پرسنگدار وه ک کریستال، له ته ختی خدا و به رکه که و ^۲ به ناوه راستی شه قامی شاره که دا ده پوات. له هه ردوو پوځی پروباره که دا دره ختی ژيان پروابوو که دوازه جوړ به ره م ده دات، هر مانگیکی به ره می ځوی ده دات... ^۳ ئیتر هیچ نه فره تیکی نامینیت. ته ختی خدا و به رکه که ش له ناو شاره که دا ده بن، به نده کانی خزمه تی ده که ن و ^۴ پرووی ده بینن و ناوی له سه ر نیوچه وانپانه. ^۵ له وئی شه و دانایه ت و پیوستیان به چرا و پروونکی ځوړ ناییت، چونکه خوداوه ند، خدا به سه ریان دا ده دره وشیته وه و تاهه تایه حوکم پانی ده که ن. ^۶ پاشان فریشته که پی ووتم: (هم وتانه متماندار و راستن. خوداوه ند، خودای پوځی پیغمبه ران، فریشته که ی ځوی نارد تاکو ته و شتانه پیشانی به نده کانی ځوی بدات که ده بیټ زوو پرووبده ن.)

منم (عیسا مه سیح) پیتان ده لیم: ^{۱۲} ته وه تا به په له دیم! پاداشتی ځوم پییه، تاکو پاداشتی هر که سیک به گوږه ی کاره که ی بده مه وه. ^{۱۳} من تلف و بییم، یه که مین و دواهه مینم، سه رها و کوټاییم. ^{۱۴} ځوژگه ده خوازی به وانه ی جله کانپان ده شون، تاکو مافیان له دره ختی ژيان هه بیټ و له ده رگا که ده بچه ناو شاره که. ^{۱۵} هه موو دروژن و ته وانه ی حه ز له درو ده که ن له دره وه ده بن. ^{۱۶} من عیسا، فریشته که ی ځوم نارد تاکو به م شتانه شایه تی بو کلیساکان بدم. من له په گ و نه وه ی داووم، ته ستره ی به یانی پرسنگدار.) ^{۱۷} پوځ و بووک ده فهرموون: (وه ره!) ته وه ی گوئی لییه با بلیت: (وه ره!) ته وه ی تینوویه تی با بیټ، ته وه ی ده یه ویت با به ځوړای ناوی ژيان بیات.

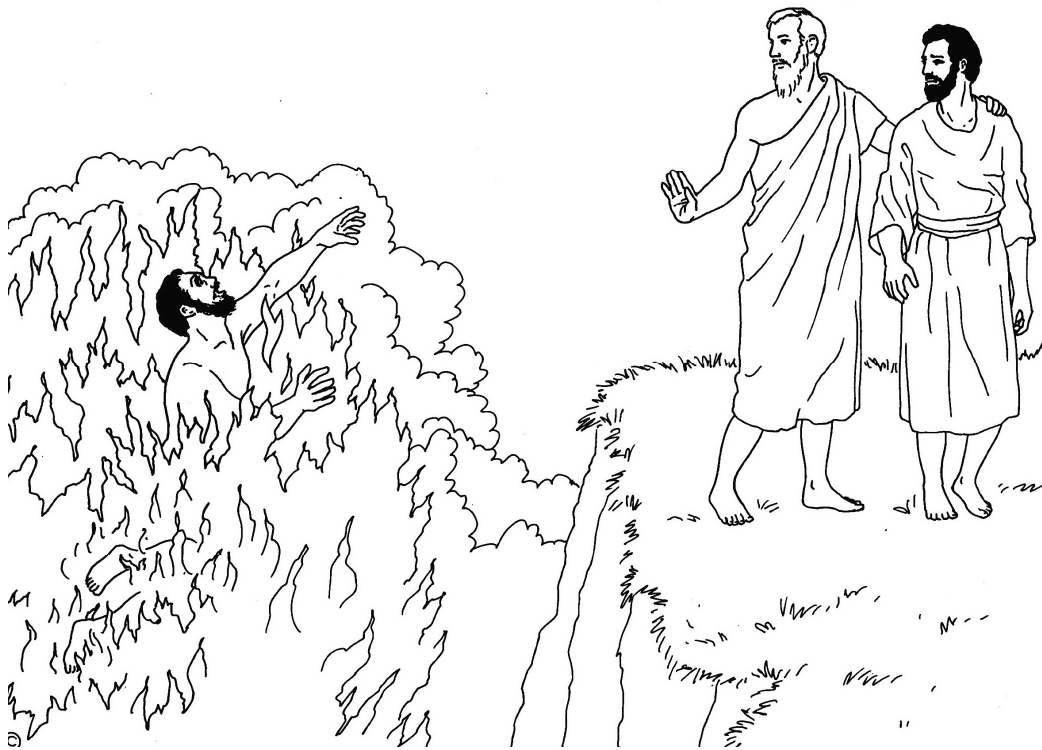
^{۱۸} شایه تی ده دم بو هه موو ته وانه ی وشه کانی پیشینی هم سپاره یه ده بیستن: ته گه ر که سیک بو ته مانه زیاد بکات، خدا ته و دردانه ی له سه ر زیاد ده کات که له م سپاره یه دا نووسراوه. ^{۱۹} ته گه ر که سیکیش له وشه کانی پیشینی هم سپاره یه بسرپته وه، خدا له دره ختی ژيان و له شاره پیروژه که بیبه شی ده کات، ته وه ی له م سپاره یه دا نووسراوه. ^{۲۰} شایه تی ته مانه ده فهرمووی: (به لئ، به په له دیم.) ^{۲۱} نامین! وه ره، عیسا خوداوه ند. ^{۲۲} نیعمه تی عیسا خوداوه ند له گه ل هه موواتان بیټ. نامین.

به و شیوه یه، خدا کوټایي به په رتوکه دل رفینه که ی هینا و به لئنی دها که واهه په رده ردار عیسا، ته وه ی که نه وکانی نادم له خاچیان دا، پوژیک له پوژان ده گه رپته وه سه ر زهوی. ده گه رپته وه بو ته وه ی ته و که سانه له گه ل ځوی بیات که باوه ریان پی هه یه، و دادوهی ته و که سانه بکات که باوه ریان پی نیه! ^۱ نایا متمانته هه یه کاتی په رده ردار عیسا ده گه رپته وه له ناسمان؟ نایا له نیو ته و که سانه ی که واهه عیسا یان وه ک پزگاری ده ر و په رده ردار وه رگرت؟ له دلته باوه رپت هه یه که خدا گوناوه کانتی خسته سه ر په رده ردار عیسا مه سیح، ته وه ی که واهه هیچ گوناوه ی نه انجام نه داوه، تاکو له ریگای ته وه وه خودا بتوانی به راستدرووست بزمیري؟ نایا ناوت نووسراوه

له پرتوکی ژبان؟ په یوه نډیت چیه له گه ل عیسا مسیح؟ آیا نه و پزگاری دهرته؟ یا خود ده بیت به دادوهرت؟

آیا ناماده ی گه پانه وهی مسیحی؟ نه گهر نه مړو گویت له دهنکی خودا بوو، نه وا دلت په ق مه که، له بهر نه وهی نووسراوی پیروز ده فرموی: (پژژیک له لای خوداوند وهک هه زار ساله و هه زار سالیس وهک پژژیکه. خوداوند سه باره ت به به لینه که ی خاو نییه، وهک هه نډیک به خاوی ده زانن، به لام له گه لمان پشوو دریزه، نایه ویت کهس له ناو بچیت، به لکو هه موو بو توبه کردن بین. به لام پژژی خوداوند وهک دز دیت، تیای دا به دهنکی بهرز ناسمان نامینیت، به سووتان توخمه کان له ناوده چن، زهوی و نهو کارانه ی تیای دایه نامینیت!) (۲ پترؤس ۳: ۸، ۹، ۱۰) (ئیتایه کاتی په سندی خودا و ئیتایه پژژی پزگاری!) (۲ کورنؤس ۶: ۲) (جا ئیمه چون هه لیبین نه گهر پزگاریه کی گه وری وهک نه مه پشتگوئی بخهین؟) (عیبرانیه کان ۲: ۲)

تا جاری داهاتوو، خودا به ره که تدارت بکات وهک چون دوايه مین وشه کانی عیسات دیته وه یاد له نووسراوه پیروزه کان. په روه ردگار عیسا مسیح فرموی: (به لئ، به په له دیم!) (ناشکر کردن ۲۲: ۲۰)

گړنگترینی پرسپاره کانی ئه م وانیه:

۱. ئایا متمانته هه یه کاتی په روهردگار عیسا ده گه پټه وه له ئاسمان؟
۲. ئایا له نیو ئه و که سانه ی که وا عیسایان وه ک پرزگاری دهر و په روهردگار وه رگرت؟
۳. له دلته باوه رت هه یه که خودا گوناوه کانتی خسته سهر په روهردگار عیسای مه سیح، ئه وه ی که وا هیچ گوناوه ی ئه نجام نه داوه، تا کو له پښتو ژبې خودا بتوانی به راستودرووستت بژمیری؟
۴. ئایا ناوت نووسراوه له په رتوکی ژیان؟
۵. په یوه ندیت چیه له گه ل عیسای مه سیح؟ ئایا ئه و پرزگاری دهرته؟ یا خود ده بیته به دادوهرت؟
۶. ئایا ناماده ی گه رانه وه ی مه سیحی؟

پښتو ژبې د دروستۍ:

وه رزی خویندنه وه ی کتیبی پیروژ

(۲۰۱۶)

Old Testament, Sorani (Draft), International Bible Society, 2005, 2009, 2011; Psalms, Biblica, 2013

Kurdish New Testament, International Bible Society, 1998; Biblica, 2011

ئه م خویندنه وه له {The Way of Righteousness by Paul Bramson, 1998} به خه ش کراوه ته.

به ره م هینه ر: کومه له ی پښتو ژبې راستودرووستی

rrd2011@yahoo.com

www.rrdk.org